

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

4. Triplex officium Pastorum, tripartita. Quosdam dedit Pastores ad consummationem sanctorum, in opus ministerii; in ædificationem corporis Christi. ad Ephes. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Deo inobedientes, & post tot dona ingrati, gravissimè & irreparabiliter eeciderunt; sic & vos, si sublimi ministerio vestro indignè vos geratis, & Dei donis ingratos exhibeatis, profundissimè & inexorabiliter cadetis. Quia ab altiori gradu ruina periculosior est, idèò quanto major est vestra celsitudo, tanto debet esse amplior vestra sollicitudo.

A Sacerdotibus requiritur angelica puritas & perfectio. Heb. 1.

Cur itaq; Angeli nomen Ministris Dei tribuitur, nisi ut quibus officio assimilatur illorum quoque puritatem & perfectionem imitentur? Sicut ergo Angeli semper vident faciem Patris, sic ambulant Sacerdotes continuè in præsencia Dei illumque mentis oculo contemplantur; ipsi ministrant assistendo, illi assistunt ministrando. Et sicut Angeli administratorii sunt spiritus propter eos qui hereditatem capiunt salutem: sic Sacerdotes præsint hominibus ut custodes & in viam salutis directores, ut mediatores inter Deum & ipsos, ut constituti à Patre tutores & actores, ut Cherub illuminati & illuminantes, ut Seraph accendi & accendentes. Ita nomine suo & officio dignos Sacerdos, tandem cum Seraphicis spiritibus & Angelicis omnibus choris poterit in templo gloriæ, *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus exercituum, &c.*

Gratias tibi, Domine Iesu, & mille millia gratiarum agimus, ac benedicimus te, benedicuntque te Sancti per sæcula sæculorum, quòd talem potestatem dedisti hominibus propter electorum tuorum salutem, ut eos æquales Angelis, Archangelis, Principibus, Potestatibus, Virtutibus, Dominationibus, Thronis, Cherubinis, Seraphinisque spiritibus. Sed nec ipsi eam nobis invident, quinimò & pro nobis hac de te gratias agunt, & te glorificant. Præsta interim per gratiam tuam, ut correspondant huic sublimitati, vitæ puritate, sanctitate, perfectione; illumina eos & accende tuo igne, tuâ scientiâ, tuo amore, ut possint coram te dignè stare, & aliis sancta sanctè ministrare, ac tandem post vitæ hujus mortalis curriculum, impleto jam suo ministerio, faciem tuam non amplius velatam tegmine sacramentali, sed revelatam & gloriosam contemplantari.

LECTIO IV. TRIPART.

Thema. Quosdam dedit Pastores, ad consummationem sanctorum; in opus ministerii, in edificationem corporis Christi. Ad Ephes. 4.

Pro congregatione Pastorum. Ex. se Apostolis, quos Pastores universo orbi destinatus erat, & cum eis jugiter locutum fuisse de regno Dei. Quid est verò quod locutus fuisse perhibetur de Regno Dei? Loquebatur absque dubio de Regno Patris, de fruitione Divinitatis, de visione Trinitatis, de possessione Eternitatis, de viis

ae mediis ad illam pertingendi. Vtcrius locutus fuerit perhibetur de Regno Dei hoc est, de Ecclesia sua quæ Regnum Dei in sacris litteris nominatur, quia in ea regnat usque in finem sæculi per fidem, per spem, per charitatem, per gratiam sanctificantem, per dona & charismata Spiritus Sancti, per Sacramentum Eucharisticum. Loquebatur ergo de ejus propagatione & institutione, de ejus Sacramentis & Mysteriis, de ejus Hierarchia & Ordinibus, de Sacerdotio eorum & Ministerio, de animarum conversione & zelo, de Corpore suo vero & mystico. Quia de his omnibus debebant instrui antequam dispergerentur in universum Orbem. O quam jucundum de his cum supremo Magistro, & Pastorem, Sacerdotumque Principe agere, quamque suave colloquium, abstergens omnem tristitiam, quam de ejus acerba necesse & passione antea conceperant, confirmansque & accendens corda eorum ad qualibet pro ipso & pro electorum salute toleranda! Non alia de re convenit Sacerdotes loqui & Pastores; quam de Regno Dei, live inter se, exhortando se mutuo ad illa, quæ ministerium suum & salutem animarum sibi commissarum concernunt; sive cum subditis suis; elevando mentem eorum à terrenis ad celestia, à temporalibus ad æterna, loquendo de Regno Patris, de caelorum Regno, ad quod convocare debent omnes, & vitam ostendere ac prætere. Hoc est obligatio muneris & Sacerdotii eorum fovere spiritum Dei & Christi, & ex illo cum fervore peragere quæ suggerit: ac in aliorum aures & corda per sermonem sale conditum reserere.

Itaque meminisse debemus illius Apostolicæ sententiæ: *Dominus Iesus ascendit ut impleret omnia. Et ipse quosdam quidem dedit apostolos, quosdam autem Prophetas, alios Evangelistas, alios autem Pastores & Doctores, ad consummationem sanctorum in opus ministerii, in edificationem corporis Christi.* De his omnibus officiis & ministeriis Ecclesiæ suæ novellæ loquebatur ante ascensionem; & hoc erat loqui de regno Dei. Nos verò de his omnibus munitis participamus, & urinam id accenderemus, & ponderaremus in pondere sanctissimi. Apostolorum enim sumus successeores, Prophetarum hæredes, Evangelici, ministerii consortes, Pastores & Doctores; ad Evangelii lætum nuntium promulgandum, ad docendum, & pasendum missi sumus, & nobis dictum est: *Pasce agnos meos.* Et quia simul eum officio Pastoralis laudes divinas decantandæ nobis committuntur, in quibus multæ Prophetiæ continentur, *Prophetare* dicimus & *Prophetæ* nomine gaudere possumus: eò quòd in sacris litteris *Prophetare*, idem sæpe sit quòd divinas laudes in spiritu canere. Hinc illud: *Num. 1. 18. 11. Quid Saul inter Prophetas?* Hoc de ipso dictum est, quia spiritu Dei in eum infusente, laudes divinas cepit occinere: in cetis scilicet eorum qui *Filii Prophetarum* dicebantur, eò quòd laudibus vacarent divinis.

Adver.

Advertendum autem hic dicitur *ipse quosdam quidem dedit Pastores*. Quia non solum in genere datur Pastores Ecclesiae? sed etiam in particulari omnis qui talis est ab eo debet constitui: *Domini est assumptio nostra, & Sancti Israel Regis nostri*. Incerim de multis verum est: *Ipse currebant, & ego non miterem eos*. Si autem ab ipso constituti sumus Pastores, ab ipso missi, ab ipso character signati, restat ut talentis & auctoritate coarctati in eius gloria & iuxta eius voluntatem fungamur, laudes divinas pie decantando, cum zelo salutis animarum pascendo, docendo omnes cum sollicitudine, rudes in struendo cum charitate, mysteria divina tractando cum devotione, laeta conscientia Deo servitico in spiritu & veritate.

Hoc certe fieri, si consideremus scopum officii nobis concediti, qui hic insinuat tripliciter ab Apostolo. Quare enim dedit Pastores? Respondet Apostolus:

- Proposito.
1. Ad consummationem sanctorum.
 2. Ad opus ministerii.
 3. Ad edificationem corporis Christi.

Explicio singula, ex quibus luceat finis & obligatio muneris nobis commisi.

Pars I. **Primo** dicit Pastores datos esse ad consummationem sanctorum, quod dupliciter potest intelligi, ut scilicet consummemus sancta, vel ut condamur summemus sanctos; sed uterque sensus in idem redit. Quid est edificare & consummare sancta, nisi cooperari edificando Sanctuarium Dei & Templum quod crevit sanctum Domino, donec perficiatur & consummatur? Qui sunt lapides aedificii huius sanctae Templi, nisi electi qui jam ab aeterno designati sunt in mente Dei, & in Monte sancto eius preparati, ut huic structurae serviant? Semper autem edificatur haec Ecclesiae structura sancta, ut crescat in Templum sanctum Domino, nec ut Typicum Templum septem annis perfici potest: nec ut illud certa loci dimensione coarctatur, sed toto orbe dilatatur, totum postmodum caelum impletura. Non deerunt Operarii in haec usque saeculi qui structurae huic sanctae cooperentur, sive qui Sancta haec perficiant & consumment, colligendo lapides vivos & electos, & disponendo suis locis permanentes sacris aedificiis, post positionem peruntiones & pressuras, per manus supremi artificis. Hic malleus & securis diversarum afflictionum ac poenitentiae percussio audiat, quae postmodum non audietur, dum transferretur hoc aedificium in locum aeternum post consummationem saeculorum, quando Sancta erunt perfecte consummata, numero electorum adimpleto. Qui vero sunt hi Operarii Deo semper cooperantes, nisi Ecclesiae Pastores, edificantes supra fidem & fundamentum Apostolorum & Prophetarum ipso summo Angulari Lapide Christo Iesu? Quapropter hortatur Apostolus ut sint Operarii inconfusibiles. Ergo, Fratres, attendamus diligenter ad

hoc Templum sanctum, & ad opus nobis commissum: aedificemus supra fundamentum fidei, supra fundamentum Apostolorum, colligamus lapides, adjuvemus electos, cimento charitatis indissolubili eos conjugamus & conglutinemus, imò & sanguine Christi coagmentemus, ut perficiatur tandem haec Dei structura, Dei aedificatio, & Sancta haec consummentur nobis cooperantibus ad voluntatem supremi Artificis, & ad normam nobis ab eo praescriptam: *Ingenus haec Angelica, imò divina est dignitas, Dei cooperatorem fieri in conversione animarum, divinamque, in se operationem palam cunctis ostendere, ait S. Dionysius coelest. Hierarch. c. 3.* De hac re dixit Apostolus *Dei enim sumus adiutores; Dei aedificatio est.*

Ceterum idem esse diximus Consummare Sancta. Quid sit haec & consummare Sanctos, hoc enim est perficere consummare Christianos, sive adjuvare illos, ut per peccatum re-sancti prolapsi restaurentur, reparentur, revocentur ad sanctitatem, meritisque compleantur & perficiantur, donec percipiant ad numerum & consummationem, sive completionem, sanctorum & electorum Dei; quem impleri numerum ac consummari expectant beati, ut & ipsi consummentur accepta duplici gloria, corporis scilicet & animae, quasi duplici & consummata stola. Hinc Martyribus in Apoc. dicitur: *Expectate modicum, donec impleantur numerus Fratrum vestrorum. Modicum vocatur saeculum hoc respectu aeternitatis. Nos ergo cum Angelis mittimur, ut numerus ille compleatur, ut jam diximus: & ideo usque in finem saeculi non solum Angeli, sed & Pastores mittuntur: quia non sine nobis consummabuntur electi, nec repositionem accipient consummatam. Hoc ergo vult Apostolus, dum dicit: *Quosdam dedit Pastores Levit. 11. & consummationem sanctorum*, hoc est ad perficiendo Christianos, qui in scriptura passim sancti vocantur, quia ad sanctitatem vocati. Cor. 1. Ecclesia quae est Corinthi vocata sancti. Et iterum: 2. Cor. 1. *Paulus Ecclesiae quae est Corinthi cum omnibus sanctis qui sunt in Achaia*, id est cum omnibus Christianis.*

Quod si omnes Christianos ad sanctitatem vocare debent Pastores, & quantum est in ipsis eos perficere; quanto magis curam debent habere de seipsis, ut ad sanctitatem & perfectionem contendant, quibus toties repetitur & specialiter inculcatur: *sancti estote quoniam ego sanctus sum*. Hoc nobis Dominus in clamat quotidie per sanctitatis symbola quae jugiter tractamus. Hoc nobis libri sancti, Templi sacra, Arc consecratae. Vasa corporis & sanguinis Domini, Casula, Alba, Stola, & cetera Altaris ornamenta, imò & Vestis ac Corona nostra in clamat: sicut ut sumus inexcusabiles, si neglexerimus; Triplici quia & haec contra nos testimonium sunt datum Angelico ra. Sane vocati sumus ut consummemus sanctos ministerio triplici Angelico ministerio, purgandi scilicet, illuminando perficiendo: haec enim sunt triplicia Angelici officia, teste S. Dionysio. In hoc ergo rota beati.

debet esse nostra sollicitudo, totus animus, tota at-
tentio & contentio. Sed primum nos purgatos esse
convenit, illuminatosque ac perfectos, sive ad per-
fectionem aspirantes. Quomodo enim purgemus
fordidi, illuminemus obscuros, perficiamus imper-
fecti? Qualis confusio, si reprobemur, qui ad elec-
torum salutem destinamur? Si sumus *Lapides San-
ctuarii dispersi per plateas*, & in luto jaccantes ac
conculcati, qui alios debemus colligere & ædificio
sancto aptare? Si sumus *Mirci à sinistris collocandi*,
& *subditi nostri Oves à dextris?*

Tbren. 4.

Pars II.
Quomodo
pastores
dati sint in
opus mini-
sterii.

Secundò dicit Apostolus Pastores datos esse in
opus ministerii, hic est alter scopus nostri officii.
Vocari scilicet sumus non ad opes, sed ad opus;
non ad honorem, sed ad onus; non ad delicias &
voluptates aut ad ocium, sed ad opus & negotium,
& quidem negotiorum maximum. Ergo fatiga-
mus ut per bona opera, vocationi nostræ con-
grua, certam nostram vocationem & electionem
faciamus; sic enim abundanter ministrabitur nobis
introitus in regnum Dei & Salvatoris nostri Iesu
Christi, qui est Princeps Pastorum, à quo Coro-
nam immarcescibilem expectamus, & consummati
ædificii Coronidem. Interroga te sæpè ò Sacerdos
& Pastor, quod à Iona Propheta querebant Navis
gubernatores. *quod opus tuum? que terra tua? de*
quo populo es? aut quò vadis? Vtique de populo
Dei electo es. De cælo es, non de terra. Potestas
tua tota cælestis est; talis debet esse & conversatio.
Quò vadis, sive quam ibis viam, ut ad populum
tuum regrediaris? Quod opus tuum? Ad opera tua
tuæ correspondent professioni & vocationi? Quid
facis? Quid hætenus fecisti? Attende singula, &
time illud quod cuidam Ecclesiæ Pastori dicitur,
Scio opera tua. Esto vigilans, non enim invenio ope-
ra tua plena coram Deo meo. Qui habet aurem au-
diendi audiat. Si accideris quod in opus ministe-
rii vocatus sis, & quidem ministerii sublimis, sol-
licitior eris, simulque humilior & timorator. O-
pus tuum opus ministerii est? Noli altum sapere,
sed time. Opus ministerii est, ministerium cogita,
& obligationem attende ministrandi cum timore
& puritate & humilitate. Nihil à te propter te &
per te agitur, sed propter gloriam Patris & Filii
principali & summo Sacerdote perficitur, te coo-
perante, & ab illo motum, vitam, gratiam, pote-
statem & virtutem participante. Ipse in te conse-
crat sanctificat, absolvit, docet, pascit. Illum cogi-
ta, illum vivâ fide apprehende in te & per te ope-
rantem, sic rectè perages. *Opus ministerii in spiritu*
veritatis, & spiritu humilitatis. Cave igitur susce-
ptæ benedictionis ministerium vertere ad ambitio-
nis argumentum. Esto inter Operarios inconfu-
sibiles, non inter operis inter turbatores, quia Ope-
rarii multi, pauci veri Operarii: multi Sacerdotes,
pauci Sacerdotes, multi Pastores, pauci Pastores.
Rectè enim dixit S. Hieronymus hunc interpretans
locum ad Ephesios 4. *Si quis non ædificat Ecclesiam*

2. Pet. 1.

Ion. 1.

Apoc. 3.

Rom. 11.

Christi, nec subjectam sibi plebem instruis, ut de sub-
jecto populo Christi Ecclesia constratur, iste nec A-
postolus, nec Propheta, nec Evangelista, nec Pastor, nec
Magister est appellandus. Hæc S. Hieronymus. Pro-
pterea illud etiam inculcat Apostolus monens
Timotheum discipulum suum, & in illo erudi-
cas Sacerdotem ac Pastorem, MINISTERIUM TUUM
IMPLE. Atque ipse de se dicit: *Ministerium meum.* Tit. 1.
ego honorificabo, quamdiu sum Genitum Apostolus,
Imple ministerium, quid aliud est, quam per-
fectè fungi docendi, pascendi, & regendi officio?
Honorificare ministerium suum idipsum est, hono-
rifice scilicet peragere quæ sibi commissa sunt,
& sic Spartam adornare quam quisque nactus est.
Hoc animus monemus cum Apostolo Pastores
dum dicimus, quòd eos Deus dederit in opus mi-
nisterii.

Tertio dicit Apostolus Pastores datos in ædifi-
cationem corporis Christi. Ac primum qui-
dem corpus Christi verum quâdam ratione ædifi-
care Sacerdos dici potest in consecratione, dum ex
pane illud integrum cum omnibus membris suis,
vivumque & immortale in altari præfens facit per
verba mystica & arcana. Si enim de luto dicitur for-
mæ Adam inspirans in faciem spirituum vitæ;
& de costa ædificasse Evam; non ab illi modo
potest dici Sacerdos consecrans formare & ædifi-
care corpus Christi verum; cum hæc per Sacerdo-
tem facta productio non minor sit virtus, quam
prior illa. Et utraque à Deo sit spiritu suæ potentie
principaliter; hæc autem posterior etiam à Sacer-
dote ministerialiter, ita ut per ministerium suum
producat secundum Adam panis transubstantia-
tione in illum, sicut primus Adam productus fuit
luti conversione in ipsum, factusque prodiit in ani-
mam viventem, per spirituum vitæ.

Sed loquitur Apostolus de corpore Christi my-
stico, dum dicit Pastores datos in ædificationem
corporis Christi. In Republica diversi status con-
stituunt unum corpus politicum, quia unusquisque applicat
per suum officium, opificium, aut artificium, ope-
ratur ad Republicæ constitutionem, utilitatem,
necessitatem, & nisi forent diversa opificia & offi-
cia, non staret Republica, unde ultra Primores re-
quiruntur in ea ædificatores: Malleatores, Agric-
olæ, ovium Pastores, & animalium Custodes ac alii
Artifices. Hinc Abel fuit Pastor ovium ab initio,
Cain Agricola, Tubalcain Princeps Malleatorum,
Iubal Pater canentium cytharæ & organo, Iabel
Pater habitantium in tentoriis, atque Pasto-
rum omniumque ædificantium tabernacula. Sic
in Ecclesia diversi status, functiones variaz, varia-
que officia, constituunt unum corpus mysticum,
cum mira harmonia & concordia resultante ex hac
varietate benè ordinata; ita ut licet sit distinctio &
multitudo, non tamen propterea sit confusio, sed
potius unitas & communis concordia, quia om-
nia tendunt in unum eundemque finem, in lau-
dem

dem scilicet Dei, & in opus ministerii. Sic & in Angelica natura diversæ Hierarchiæ, & diversi Chori unitatem constituent in glorificatione Dei, sicut diversæ choriæ unam harmoniam in concentu musico. Sic & globi caelestes diversi sunt, & quolibet cursum suum peragente, omnes etiam simul ad unius primi mobilis revolutionem volvuntur. Imò in elementis distinctio eorum, & quædam qualitatem diversitas facit concordiam mixtorum. Denique Apostolus unam harmoniam in concentu musicæ, quæ cum distincta sint & diversa, & diversis functionibus apta, unum naturale corpus constituit, & sub uno capite coordinatur in totius corporis commoditatem & pulchritudinem. Propterea ergo dicit quod Deus dedit quosdam Apostolos, quosdam Prophetas, quosdam Evangelistas, Doctores, Pastores, in ædificationem Corporis Christi. In ædificationem scilicet Corporis Christi mystici, cujus corporis præcipua membra sunt Pastores & Sacerdotes. Hi enim sunt Oculi corporis hujus, & Lingua, & Dentes, & Aures, & Manus, & Crura, & Pedes: Sunt Oculi, quia per illos videt, & sibi circumspicit. Sunt Lingua, quia per illos loquitur & docet. Sunt Dentes, quia per illos panem frangit, masticat, & in Corpus trahit, ac in os parvulorum inserit. Sunt Aures, quia per eos audit, confessiones excipit & gemitus penitentium. Sunt Manus & Brachia: quia per illos operatur, & ministrat omnia necessaria. Sunt Crura, quia per illos totius corporis firmitas consistit. Sunt Pedes, quia per illos ambulat, ut evangelicet pacem & salutem his qui longè sunt. Sed utinam multi inter hos non sint membra idoli: Oculi non videntes: Aures non audientes: Lingua non loquentes: Manus non operantes: Pedes otiosi & non ambulantes. De idolis nempe scriptum est: Oculi habent & non vident. Aures habent & non audiunt. Manus habent & non palpabunt, Pedes habent & non ambulabunt. Os habent & non loquentur. Utinam, inquam, hoc neutiquam in illis verificetur. Sed audio Prophetam de nonnullis conquerentem, & exclamantem: O Pastor & idolum! O quam verum est etiam modò illud de nonnullis Pastoribus functiones suas negligentibus, nec spiritum vitæ habentibus, cum tamen velint coli & quasi adorari instar Idoli! Sed tu, ô Christe, membra tua spiritu tuo vivifica, ut non Idoli membra arida & mortua, & per illa Ecclesiam tuam, Corpus tuum mysticum, vivifica perfrice, ædifica, consumma. O Pastor bone, Pastor Pastorum, pascere illos, pascere per illos Illumina illos, ut sint oculi vivi & vigiles, illumina cætera membra per illos. Loquere illis, loquere per illos efficaciter verbo, daque rectum sermonem in ore eorum ex recto corde procedentem, & in aliorum corda sese refundentem. Da ipsis virtutem operandi, ut non sint otiosæ manus, ad faciendum tibi Deo viventi, & vivendum Deo, Da eis corpus & accendum spiritu zeli & fervoris, ut officiis

omnibus satisfaciant plene, ut Sanctos perficiant, sancta instaurent & consumment, opus ministerii sui ritè & sedulo peragant, corpusque tuum mysticum ædificent, donec te in corpore tuo vero & glorioso videant in æternis Tabernaculis, & in Sancto Sanctorum, ubi tu habitas laus Israël per totam æternitatem.

Sed concludo, & extremum hoc verbo evangelico vos alloquor, ô Pastores Gregis Domini! Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut glorificent Mat. 5. Patrem vestrum qui in Cælis est, videntes opera vestra bona. Ita eluceat, quod dati estis à Deo in ædificationem Corporis Christi. Alioquin, quæ potest esse ædificatio, dum frequenter Pastor cernitur remulcatus, aut comotationibus & commellationibus, aforæ & ebrietati deditus? Quæ potest esse ædificatio, dum cernitur Pastor contentiosus, arrogans & superbus? Quæ potest esse ædificatio, dum cernitur Pastor totus mundanus, in verbis salax & impurus, in conversatione impudicus? Quæ potest esse ædificatio, dum audit avarus, congregare avidus, ideoque & sordidus? Quæ potest esse ædificatio, dum cernitur Pastor vindictæ cupidus, impatiens, iracundus, in juramenta & voces clamorosas pronus? Quæ potest esse ædificatio, dum cernitur Pastor ignavus & ignarus? Certè hinc non est ædificatio Corporis Christi ad quam vocati estis, sed potius illius destructio. Misera Sacerdotes, converfatis, plebs Dominice sit miserabilis. Evg. sub verso, inquit mellifluus Bernardus. Itaque Fratres, quia restis est mihi Deus, quomodo omnes vos cupiam in visceribus Domini nostri Jesu Christi, per illa viscera obsecro & obtestor, ut ædificetis Ecclesiam Dei, Corpus Christi, opere & sermone, exemplo & instructione, pietate & spiritu, charitate & puritate, vigilantia & sollicitudine. Sic perficite Sanctos, sic vos ipsos purgate, illuminatè, perficite usque ad consummationem Sanctorum, sic opus & ministerium vestrum implete. Et hoc oro, ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, ut probetis pauciora, ut sitis sinceri, & sine offensa, in diem Christi, repleti fructu justitiæ per Jesum Christum in gloriam.

LECTIO V.

Thema. Obsecro, ut dignè ambuletis vocatione quâ Pro congregati estis, &c. Eph. 4. Capitulari

CVm mei sic muneris in hac Congregatione Canonice Capitulari pauca proponere, adorationis Explicandæ gratiæ, de his quæ nostrum concernunt institutum tur hic & statum, quibus vos efficacius & salubrius allobreviter quæ verbis, quam his ex Apostolo Paulo de prom. primariâ ptis. Obsecro vos, Fratres, in Domino ut dignè ambuletis vocatione, quâ vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia supportantes & obligati in vicem in charitate, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis. Innum corpus & unum spiritus, rum: Eph. 4. sicut

Corporis Christi mystici membra sunt Pastores & Sacerdotes

Multi Sacerdotum sunt membra idoli. Ps. 13.

Zach. 1.